

Khái quát hệ thống quan điểm và tiêu chí phát triển một đô thị văn minh hiện đại để áp dụng cho thành phố Hồ Chí Minh

Phan Thị Việt Thu[1]

Để xây dựng tiêu chí “văn minh hiện đại” cho sự phát triển một đô thị, không thể chỉ nghiên cứu tìm hiểu qua sách vở một cách máy móc, công thức hay rập khuôn bất chước bất kỳ thành phố văn minh hiện đại nào có sẵn trên thế giới mà phải tùy thuộc hoàn cảnh lịch sử vừa của quốc gia, vừa của riêng thành phố cùng với những yếu tố địa lý, bản sắc văn hóa dân tộc, môi trường, trình độ dân trí, những điều kiện có sẵn.....của thành phố đó và nhất là phải hết sức lưu ý tính khả thi để không chỉ tạo được tiêu chí có sự kết hợp hài hòa vừa thể hiện sự hiện đại vừa nói lên đặc trưng của nền văn hóa thành phố, mà quan trọng là được sự tán thành của nhiều người để tiêu chí đó trở thành hiện thực chứ không chỉ là vấn đề mang tính lý thuyết dành riêng cho hội thảo.

Trên tinh thần đó, thiết nghĩ việc khái quát một hệ thống quan điểm đưa đến đề xuất những tiêu chí phát triển để tiến đến xây dựng mô hình của một đô thị văn minh hiện đại mà có thể triển khai thực hiện là hết sức cần thiết.

I-Thế nào là một đô thị văn minh hiện đại?

Trước hết, phải hiểu thế nào là “một đô thị văn minh hiện đại”?

Một cách tổng quát, **văn minh** là sự kết hợp đầy đủ các yếu tố tiên tiến tại thời điểm xét đến để tạo nên, duy trì, vận hành và tiến hóa xã hội loài người. Các yếu tố của văn minh có thể hiểu gọn lại là di sản tích lũy tri thức, tinh thần và vật chất của nhân loại kể từ khi loài người hình thành cho đến thời điểm xét đến. Như vậy, trong văn minh đã có hàm chứa ý nghĩa “**hiện đại**” và phải gồm đủ cả hai phương diện : vật chất và tinh thần.

Khi nói đến “thành phố văn minh hiện đại”, người ta thường liên tưởng ngay đến khía cạnh vật chất với một địa phương mà nơi đó, trật tự xã hội ổn định, người dân có đời sống cao, được cung ứng những sản phẩm, phương tiện, dịch vụ ra đời từ sự áp dụng khoa học kỹ thuật tiên tiến phục vụ trong mọi lĩnh vực. Bên cạnh đó, về mặt tinh thần, thể hiện được bản sắc văn hóa đặc trưng đã hình thành từ quá trình lịch sử của cả một quốc gia nói chung, thành phố nói riêng, tiêu biểu được trí tuệ và tinh thần của dân tộc đó.

Ý nghĩa của “văn minh hiện đại” ngày nay còn đi xa hơn với yêu cầu tinh thần trách nhiệm đối với môi trường sống của cư dân sống trong thành phố, duy trì sự phát triển dân số luôn ở mức quân bình, để tất cả mọi người đều có được điều kiện sống như nhau, kéo giảm tối đa sự phân hóa giàu nghèo trong mọi tầng lớp nhân dân.

Nói tóm lại, có thể định nghĩa tổng quát “thành phố văn minh hiện đại” là thành phố, trong đó cụ thể:

-Chính trị ổn định, phản ánh đúng đắn tinh thần dân chủ; chính quyền tạo được sự tin nhiệm đối với nhân dân, luôn được người dân tin tưởng, hợp tác. Đồng thời có một hệ thống pháp luật nhưt quán hình thành từ thực tế để có thể điều chỉnh mọi quan hệ trong xã hội, chứ không phải từ suy nghĩ dựa trên lý luận của những người soạn thảo để từ đó có các biện pháp quản lý an ninh trật tự xã hội thật nghiêm minh.

-Kinh tế bền vững, mọi cư dân đều có công ăn việc làm, bảo đảm được đời sống ấm no; ngân sách Nhà nước không bị lệ thuộc vào nợ nần đối với nước ngoài, có thể tạo gánh nặng cho các thế hệ sau.

-Nền hành chính ổn định, nhất quán, xuyên suốt và bền vững, không bị ảnh hưởng bởi cơ cấu chính trị.

-Xã hội: giao thông, hạ tầng cơ sở đường sá, cầu cống tốt, môi trường sông rạch, không khí không bị ô nhiễm; về trật tự an ninh, không có tệ nạn xã hội; về giáo dục ổn định, mọi người dân đều có cơ hội học hỏi nâng cao trí tuệ chứ không phải chỉ học để có bằng cấp kiếm việc mưu sinh; về y tế, các dịch vụ chăm sóc sức khỏe cho nhân dân được tổ chức ổn định, bền vững; về dân số, có kế hoạch kiểm soát lâu dài hữu hiệu.

- Văn hóa: giữ gìn được bản sắc truyền thống thăng hoa của dân tộc, thể hiện được tư tưởng triết lý nền tảng, không chạy theo thị hiếu hay phong trào mang tính phô trương do ảnh hưởng tư duy ngoại nhập, tạo nên những sản phẩm lai căng, thô thiển. Kế thừa và phát huy đúng đắn truyền thống văn hoá dân tộc để thể hiện được bản sắc độc đáo có sự kết hợp hài hoà giữa lịch sử cội nguồn dân tộc và lịch sử thành phố .

II-Thành phố Hồ Chí Minh: những thuận lợi, ưu thế nên phát huy và những tồn tại, khiếm khuyết cần khắc phục, bổ sung:

Căn cứ định nghĩa trên đây để đưa ra tiêu chí xây dựng một đô thị hoàn toàn mới cũng là một vấn đề không đơn giản vì đòi hỏi nhiều điều kiện, hướng chi là để sửa đổi một thành phố đã có sẵn lịch sử từ 300 năm với rất nhiều vấn đề tồn tại vô cùng phức tạp như thành phố Hồ Chí Minh hiện nay, trở thành một thành phố văn minh hiện đại đúng nghĩa lại càng khó khăn hơn. Tuy nhiên, với nỗ lực đi tìm một giải pháp, vẫn có thể xem xét, chất lọc để phát huy những ưu thế, tiềm năng có sẵn của thành phố, đồng thời tích cực kiên quyết phá bỏ, khắc phục những tồn tại hoặc bổ sung những khiếm khuyết để xây dựng một tiêu chí khả thi cho sự phát triển vừa có thể hội nhập toàn cầu vừa giữ lại được bản sắc tinh thần độc đáo của đất nước VN anh hùng với niềm tự hào lịch sử hơn 4.500 năm văn hiến, được thế giới biết đến qua các chiến công chống ngoại xâm hào hùng của dân tộc trong suốt chiều dài quá khứ.

1-Những ưu thế, thuận lợi sẵn có nên phát huy:

Thành phố Hồ Chí Minh là nơi có nhiều đặc điểm tạo nên ưu thế và thuận lợi để phát triển thành một thành phố văn minh hiện đại.

Nhìn lại chặng đường đã qua của Thành phố, có thể nói, khi nền kinh tế-xã hội đất nước rơi vào sự khủng hoảng trầm trọng, chính TP HCM là một trong những địa phương đi đầu cả nước, dũng cảm, mạnh dạn sáng tạo gạt bỏ những cản trở lỗi thời, vận dụng tư tưởng Hồ Chí Minh, dung hoà tinh thần duy lý phương Tây với tư tưởng mẫn cảm phương Đông, đặt ra những tiền đề có ý nghĩa lý luận và thực tiễn để sau đó Đảng hoạch định đường lối đổi mới, tạo ra hướng mới cho sự phát triển, lấy đổi mới kinh tế làm trọng tâm. Bằng cách kết hợp ngay từ đầu, đổi mới chính trị với đổi mới kinh tế, Thành phố đã đưa ra được bài học có sức thuyết phục về cách thức đổi mới trong điều kiện hệ thống xã hội chủ nghĩa đang gặp phải những khó khăn và thách thức nghiêm trọng, hình thành nền kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa, dẫn đất nước đến sự chủ động hội nhập, tham gia quá trình toàn cầu hóa. Đây chính là đường lối vận hành của đạo Trung Dung, cùng với ý niệm dân chủ của dân, do dân và vì dân, là những tinh hoa của triết lý Khổng giáo, đã bàng bạc xuyên suốt trong tư tưởng Hồ Chí Minh.

Sự nghiệp đổi mới đã đưa thành phố HCM đến những thành tựu đáng kể:

-Về chính trị: TP.Hồ Chí Minh được coi là điểm an toàn nhất trên thế giới hiện nay. Mặc dù về trật tự an toàn xã hội vẫn còn đang phấn đấu với chủ trương chương trình 3 giảm

- Về kinh tế: TP.Hồ Chí Minh là đầu tàu kinh tế của cả nước, đứng đầu về tổng lượng vốn đầu tư nước ngoài; kim ngạch xuất khẩu chiếm 1/3 tổng kim ngạch của cả nước, GDP chiếm 20% cả nước; nộp ngân sách chiếm 1/3 tổng thu ngân sách của cả nước; cũng là nơi tiếp nhận lượng kiều hối lớn nhất nước với khoảng 60% lượng kiều hối gửi về nước mỗi năm. Được coi là hạt nhân của vùng kinh tế trọng điểm phía Nam.

-Là Thành phố công nghiệp với 3 khu chế xuất, 12 khu công nghiệp, có khu công nghệ cao Sài Gòn, công viên phần mềm Quang Trung.

-Là vùng thương mại lớn nhất nước với đa dạng nhiều loại hình: trung tâm thương mại, siêu thị, chợ. Trung tâm giao dịch chứng khoán TP HCM đang có tốc độ tăng trưởng nhanh. Lĩnh vực kinh doanh địa ốc đang phát triển ồ ạt với các dự án nhà cao tầng phục vụ kinh doanh thương mại đang được đầu tư mạnh mẽ.

-Về giáo dục: Ngoài hệ thống trường phổ thông truyền thống của VN, TP HCM đã có các trường phổ thông quốc tế. Thành phố cũng là trung tâm đại học với rất nhiều trường đại học trong và ngoài nước cũng như các loại trường cao đẳng, dạy nghề.

-Về chăm sóc y tế, mặc dù còn nhiều bất cập, nhưng TP.HCM vẫn là một trong những trung tâm hàng đầu về dịch vụ y tế chất lượng cao của VN với gần 60 bệnh viện, 30 phòng khám khu vực: và đặc biệt là đã giải quyết được khá thành công vấn đề cai nghiện ma túy trên địa bàn trong 5 năm qua với sự ra đời của hàng loạt trường cai nghiện ở các tỉnh.

-Đặc biệt về phương diện xã hội, Thành phố là nơi đầu tiên đề xướng và triển khai thực hiện các phong trào xã hội đầy tính nhân văn như : “nhà tình thương”, “xóa đói giảm nghèo” “ xây dựng khu phố, phường văn hóa”, “ánh sáng văn hóa hè”, “ chiến dịch mùa hè xanh”, “đào tạo nghề cho người sau cai nghiện”. Thành phố tự hào hiện có tỷ lệ người nghèo thấp nhất nước. (1,8%)

TP.HCM còn có lợi thế nữa là về con người, với trí tuệ thông minh, năng động sáng tạo, khả năng hợp tác cao, dễ thích ứng với mọi hoàn cảnh, nhờ vào môi trường địa lý của thành phố là giao điểm của của các luồng văn minh từ suốt hơn 300 năm qua với cuộc sống cộng đồng, đã có bề dày giao lưu với nhiều dân tộc bên ngoài, nên con người thành phố dễ dàng tiếp cận, hội nhập với văn minh hiện đại của thế giới để biến thành gia tài riêng cho sự phát triển thành phố.

Về văn hóa, thành phố luôn chủ trương kế thừa và phát huy truyền thống đậm đà bản sắc dân tộc trong tinh thần hướng về cội nguồn. Lịch sử văn hóa Sài Gòn luôn gắn bó với lịch sử văn hoá VN và nằm trong dòng chảy lịch sử của hàng ngàn năm dựng nước và giữ nước của con cháu Lạc Hồng với những lễ hội văn hóa được tôn vinh, trong ý nghĩa bảo tồn và xiển dương đạo lý dân tộc.

Cũng trong tinh thần kế thừa và phát huy tư tưởng dân chủ, lấy dân làm gốc, “*vận nước thịnh hay suy là do sức mạnh của dân quyết định*”(Nguyễn Trãi), từ truyền thống dân tộc, từ sự tiếp thu tinh hoa văn hóa nhân loại, từ thực tiễn cách mạng VN , và từ những thành quả Nhà nước pháp quyền của các nước tiên tiến, Thành phố HCM đã vận dụng sáng tạo kinh nghiệm và lý luận để hướng đến xây dựng Nhà nước pháp quyền đặt trên nền tảng của Qui chế dân chủ với phương châm Tứ dân: “Dân biết, dân bàn, dân làm, dân kiểm tra”

2-Những tồn tại, khiếm khuyết cần khắc phục, bổ sung:

Những ưu thế sẵn có trên đây là điều kiện thuận lợi để thành phố phát triển văn minh hiện đại. Tuy nhiên, vẫn đề là vẫn còn nhiều tồn tại là những chướng ngại đòi hỏi Thành phố phải quyết liệt khắc phục, mặc dù có những vấn đề tương chừng nhỏ nhưng tồn tại nhiều năm và là lực cản rất lớn cho sự tiến bộ của thành phố.

Vấn đề ô nhiễm môi trường tại thành phố đặc biệt nghiêm trọng, đã đến mức báo động, mà theo các chuyên gia nước ngoài tại các cuộc hội thảo về môi trường trong thời gian vừa qua đã cảnh báo là có nguy cơ rơi vào tình trạng ô nhiễm như ở Mexico mà ngày nay đã trở nên bé tấc. Ô nhiễm nước do sản xuất công nghiệp rất nặng, với những khu công nghiệp nằm ở khu vực thượng lưu sông Sài Gòn lại thêm nước thải từ các bệnh viện và cơ sở y tế mà kênh Nhiêu Lộc- Thị Nghè dẫn nước đổ ra sông Sài Gòn là con sông cung cấp nước sinh hoạt cho nhân dân thành phố dù thiết kế hệ thống xử lý vệ sinh, cũng chỉ mới dừng lại ở việc pha loãng nước thải, nên nguy cơ ô nhiễm sông Sài Gòn rất cao. Thành phố đã có chủ trương di dời các cơ sở ra ngoại thành, nhưng điều quan trọng là khả năng xử lý nước thải công nghiệp vẫn không thể kiểm soát được nên nguy cơ gây ô nhiễm nguồn nước vẫn tồn tại.

Theo các chuyên viên môi trường, khu vực vùng hạ lưu sông Sài Gòn - Đồng Nai là Cần Giò - Nhà Bè đang bị ô nhiễm vi sinh nghiêm trọng với hàm lượng vi sinh trung bình đo được năm 2006 đã vượt tiêu chuẩn cho phép nước loại B từ 125-762 lần. Đáng lo ngại hơn nữa là kết quả phân tích các mẫu bùn lắng trong hệ thống sông, kênh rạch và các mẫu đất tại các khu vực vùng ven, khu vực sản xuất đất nông nghiệp gần đây cho thấy đất đang bị ô nhiễm dầu và kim loại ở mức độ khá nguy hiểm. Nếu không ngăn chặn kịp thời sẽ gây tổn hại sức khỏe của người dân, đặc biệt làm gia tăng các khả năng gây bệnh ung thư như các tỉnh miền Bắc mà báo chí gần đây đã phản ánh. Đất ô nhiễm tức là nguồn nước ngầm cũng phải bị ảnh hưởng, cụ thể, nguồn nước ngầm tại nhiều khu vực quận 12 và Gò Vấp đã được cảnh báo ngày càng ô nhiễm, một số chất độc hại vượt chỉ tiêu cho phép.

Mặt khác, do tình trạng khai thác nước ngầm bừa bãi trong thời gian qua cũng bắt đầu gây hậu quả với sự biến dạng mặt đất tạo hiện tượng sụt lún ở nhiều nơi trong thành phố, trong khi mực nước ngầm cũng đang bị báo động cạn kiệt, nhiều nơi mực nước hạ thấp đến trên 30^m so với mặt đất và xu hướng này đang tiếp diễn với tốc độ từ 2 đến 3^m năm. Đó là chưa nói đến ô nhiễm không khí do khói thải công nghiệp từ 4 phía thành phố, cộng với lượng khói thải xe gắn máy dày đặc mà nồng độ CO vào một số thời điểm vượt tiêu chuẩn cho phép từ 1,05 đến 1,21 lần.

Tuy nhiên, điều bức xúc nhất trong vấn đề ô nhiễm là rác, bởi vì nhìn thấy được bằng mắt thường. Chính rác đã làm cho bộ mặt thành phố nhếch nhác, dơ bẩn. Dân số thành phố càng tăng, rác xả ra càng nhiều. Rác ở mọi chỗ, bên lề đường, trên vỉa hè, nơi miệng cống, dưới lòng kênh, hay ở các khu chợ... không chỗ nào không có rác. Đã đến lúc không thể ngồi chờ ý thức tự giác của người dân thành phố, nhất là hiện nay, dân nhập cư từ các nơi đổ về ngày càng đông, ý thức giữ gìn vệ sinh không có, cần phải có biện pháp chế tài quyết liệt để làm sạch rác thành phố, mà đó chính là điều kiện tiên quyết cần phải có nếu thành phố muốn trở nên văn minh hiện đại.

Một vấn đề bức xúc khác thuộc lĩnh vực quản lý của Nhà nước đã được đề cập rất nhiều lần vẫn bình chân như vại là việc đào đường lấp đặt dây điện, điện thoại, ống nước... gây hư hỏng đường sá, vừa làm mất vẻ mỹ quan, vừa lãng phí mà các ngành chức năng liên quan luôn luôn có rất nhiều lý do để biện minh, để tiếp tục, mà không hề một chút áy náy.

Vấn đề tắc nghẽn giao thông dù chưa giải quyết được, nhưng đó là tình trạng chung của những nước đang phát triển, do sự tăng dân số và hạ tầng cơ sở đang trên đà xây dựng, cho nên bản thân của vấn đề không phải là chướng ngại của sự phát triển văn minh hiện đại, vì Thành phố đã triển khai và hoàn tất nhiều dự án giao thông quan trọng như Đại lộ Đông Tây, đường Nam Kỳ Khởi Nghĩa, đường Xuyên Á, Trường Chinh, cầu Thủ Thiêm...và vẫn tiếp tục những đề án mở rộng đường sá. Vấn đề cần nói đến chính là sự ra đời của các giải pháp mà ngay khi các ngành chức năng đề xuất đã gặp rất nhiều phản ứng của dư luận, vì đã cho thấy trước là không hiệu quả vì bất hợp lý, như cấm một người đứng tên nhiều xe gắn máy, hay mượn chuyên gia nước ngoài nghiên cứu phân luồng giao thông...mà vẫn được tiến hành, để cuối cùng phải dẹp bỏ, gây lãng phí, và nhất là thể hiện tư duy nông cạn và trình độ quản lý yếu kém, là những yếu tố cản ngại cho sự phát triển văn minh hiện đại.

Trong lĩnh vực hành chính, mặc dù Nhà nước đã có chủ trương cải cách hành chính nhiều năm nay, nhưng xem chừng vẫn không đạt được kết quả thực sự là bao nhiêu, mà chỉ có thấy tiền bộ trên các báo cáo của các ngành các cấp. Thủ tục hành chính vẫn bất ổn, chỉ có riêng giấy tờ về nhà đất, đến nay vẫn chưa ổn định. Cùng một thành phố, mỗi quận có thủ tục, nguyên tắc giải quyết khác nhau. Phương cách xử lý còn mang tính hình thức hơn là nhắm đến hiệu quả thực tế, sự cải cách lại đi từ thái quá sang bất cập, như vấn đề đăng ký kinh doanh, từ bỏ cơ chế “Xin-Cho” cấp giấy phép để sang chế độ đăng ký, thì lại từ bỏ luôn biện pháp chế tài đối với các trường hợp vi phạm pháp luật với lý do “không cấp giấy phép thì không thể thu hồi”! Cho nên xảy ra trường hợp bất quả tang vi phạm pháp luật: đăng ký kinh doanh cả phê giải khát nhưng lại mở khiêu vũ, sử dụng thuốc lắc...chỉ phạt hành chính. Chính

quyền địa phương bức xúc nhưng không làm gì được! (Trường hợp quán Grammy ở quận Tân Phú). Cải cách hành chính với cơ chế “một cửa, một dấu” đã được triển khai một cách cứng nhắc, với việc bãi bỏ tất cả con dấu của các Phòng Ban để chuyển về Ủy ban nhân dân, khiến cho việc đóng dấu quá tải, nhân viên phụ trách đóng dấu của UBND quận thường xuyên làm việc quá giờ, thậm chí có khi ở lại đến tối.... chỉ làm công việc đóng dấu! Ngay cả tại thành phố, mới đây Giám đốc Sở Kế hoạch Đầu tư đã lên tiếng cho biết hiện nay thời gian đóng dấu một hồ sơ cấp phép là 10 ngày.

Việc hành xử kỷ cương phép nước không theo một nguyên tắc nhất quán mà có tính tùy tiện. Có những vấn đề pháp luật khi đề xuất thì lại mang tính thăm dò dư luận chứ không dựa trên nhu cầu an toàn hợp lý sau khi đã có sự nghiên cứu kỹ lưỡng như yêu cầu đội nón bảo hộ khi sử dụng xe gắn máy, cho nên khi gặp phản kháng của dư luận thì lại rút lại, rồi một thời gian sau lại tiếp tục; hoặc đưa ra những tiêu chuẩn về tốc độ lưu thông của xe ô tô không hợp lý, rồi lại sửa đổi sau khi bị dư luận tán thán... Những vấn đề như thế này chính là sự thể hiện trí tuệ và bản lĩnh của chính quyền mà rất cần thiết để tạo niềm tin để người dân chấp hành nghiêm túc những qui định của luật pháp.

Về văn hóa, qua các công trình giải trí hay lễ hội được tổ chức tại Thành phố chưa thể hiện được bản sắc truyền thống dân tộc một cách đúng đắn mà chỉ mang tính phô trương hình thức lai tạp, chỉ nhắm đến mục đích thương mại mà bỏ qua ý nghĩa văn hóa lịch sử cội nguồn dân tộc. Như đến với Khu du lịch Suối Tiên, có cảm tưởng như đang đứng trên đất nước Trung Quốc hay Hồng Kông mặc dù lãnh đạo Khu Du lịch cho rằng “*Thiên hướng của Suối Tiên là khai thác nét văn hoá lịch sử truyền thống...đi vào chiều sâu của tâm hồn dân tộc, đưa con người trở về với truyền thống của dân tộc ngàn năm, giáo dục lòng tự hào và nhân cách hướng thiện...*” (VietNamNet). Không biết những công trình của Suối Tiên như “Long Hoa Thiên Bảo” hay “Phúc Cung Tam Phước” thể hiện nét văn hóa lịch sử truyền thống nào của VN? Cũng như ngôi chùa được xây dựng nơi đây rõ ràng không có một chút hình bóng nào truyền thống VN!

Lễ hội bánh tét hàng năm của Công viên văn hóa Đầm Sen tổ chức chỉ mới dừng lại ở hình thức là sự phô trương cặp bánh tét vĩ đại đã từng được đưa vào Guinness, chứ chưa nói lên được ý nghĩa sâu sắc của thứ bánh vừa thể hiện cội nguồn dân tộc, vừa khắc họa dấu ấn của một thời đi mở cõi của người dân Việt với tinh thần sáng tạo vô cùng độc đáo, thích ứng với hoàn cảnh mà vẫn giữ được bản chất nguyên sơ của vùng quê cha đất tổ như lời thơ của Huỳnh Văn Nghệ:

*“Tù thuở mang gươm đi mở cõi
Trời Nam thương nhớ đất Thăng Long.”*

KẾT LUẬN:

Tham gia viết bài cho cuộc hội thảo này, điều tâm đắc của chúng tôi là mục đích của cuộc hội thảo đã được xác định là **“thu thập ý kiến rộng rãi về việc xây dựng quan điểm và tiêu chí phát triển thành phố văn minh hiện đại, mà trước hết là một triết lý làm nền tảng cho các quan điểm và hệ thống tiêu chí”**.

Với những ý kiến đóng góp trong bài tham luận này, chúng tôi muốn nhắc đến tư tưởng truyền thống phương Đông có giá trị muôn đời là lấy dân làm gốc; luôn giữ đạo Trung Dung trong việc thiết lập và thi hành luật pháp; phải có trật tự kỷ cương, tôn ti rạch ròi, chặt chẽ trong Bộ máy Nhà nước; đồng thời phải chọn lựa, đào tạo con người vừa có tâm, có tài và có đức.

Trên nền tảng đó, để khắc phục được những tồn tại, để bổ khuyết được những thiếu sót của thành phố hiện nay thì người quản lý thành phố phải là những nhà chuyên môn giỏi, hiểu biết sâu sắc những lĩnh vực mà mình phụ trách, đồng thời phải có tình cảm tự hào về một quá khứ hào hùng của dân tộc nói chung, của thành phố này nói riêng để có thể gắn bó trong sự thôi

thúc phát triển thành phố văn minh, giàu đẹp. Nhất là phải biết dựa vào dân, tập hợp dân cùng chung lưng đấu cật giải quyết mọi vấn đề khó khăn của thành phố. Phải giữ được chữ “Tín” với dân trong mọi trường hợp, và luôn thể hiện sự điều hành xã hội bằng những luật lệ ổn định nhất quán.

[1] Ủy viên Ban Chấp hành Hội Luật gia TP HCM- Chủ tịch HLG Q. Tân Phú.